

Berdien Stenberg – Musicus en auteur

Met Rondo Russo maakte Berdien Stenberg een spectaculaire entree in de wereld van de licht-klassieke muziek. Op haar geheel eigen wijze, die later zo typerend bleek in haar carrière, wist zij met haar sprankelende fluitspel een brug te slaan tussen het klassieke en het populaire genre. Rondo Russo stond in no time nummer één in de Nederlandse hitlijsten. Dat was het begin van de carrière van een van de meest succesvolle fluitisten.

Van kinds af aan al was Berdien gegrepen door de klank van fluit. Op negenjarige leeftijd begon Berdien aan de Stedelijke Muziekschool te Almelo haar studie dwarsfluit. Met toewijding en volharding, maar vooral met ontzettend veel plezier, studeerde Berdien – die later zelf generaties kinderen tot de dwarsfluit zou inspireren – ieder dag urenlang, wat tenslotte resulteerde in een opleiding aan het gezaghebbende Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Optreden en performen zit haar in het bloed. Ter bekostiging van haar studie speelde Berdien al heel gauw recitals en concerten met befaamde regionale en nationale orkesten. Met haar studievriendin (altvioliste) reisde Berdien door stad en land voor talloze koffie- en schoolconcerten en optredens in parken en stations. Die reizen bleven niet beperkt tot Nederland, ook steden als Londen en Parijs werden aangedaan. Uit Italië heeft zij nog steeds haar spaghetti met pestosaus als ‘souvenir’.

Nu, alweer een aantal jaren later, heeft zij opgetreden van de Verenigde Staten tot en met Japan, in tot de verbeelding sprekende concertzalen als de befaamde Royal Albert Hall te Londen en het prestigieuze Concertgebouw te Amsterdam.

Berdien Stenberg heeft meer dan vijftien albums uitgebracht, die alle werden bekroond met ‘goud’ en ‘platina’. Haar muziekkeuze is breed, verrassend gevarieerd en altijd toegankelijk. Begonnen met arrangementen voor minder bekende klassieke werken als die van Mercadante (Rondo Russo), maar even vanzelfsprekend opgevolgd door werken van de bekendere klassieke componisten als Mozart, Haydn, Chopin en Vivaldi. Berdien heeft een prachtig kerstalbum gemaakt, met titels die nog immer op de jaarlijkse kerstconcerten worden uitgevoerd. Sfeer is typerend voor de muziek van Berdien Stenberg. Sfeer en romantiek. Haar bewerkingen van de Franse chansons, de Disney melodieën en de Japanse volksliedjes zijn lieflijk, vrolijk en exotisch. Maar welk genre ze ook kiest, met haar virtuoze en gevoelige spel weet deze topmusicus haar publiek steeds weer in vervoering te brengen.

In de periode dat haar kinderen naar school gingen, heeft Berdien wat afstand genomen van het hectische bestaan als muzikante. Moederschap vond zij een belangrijke keuze. In die tijd was ze (met acteur Huub Stapel en voormalig Reed-Elsevier bestuursvoorzitter Pierre Vinken) verbonden aan een auteursrechtenorganisatie voor uitvoerende musici en acteurs, was ze actief voor het Nationaal Ouderenfonds en in de gemeentelijke politiek in haar woonplaats en, tot aan die politieke loopbaan, als ‘special representative’ voor de kinderrechtenorganisatie UNICEF.

In 2014 is Berdien weer helemaal terug in de schijnwerpers. Met haar nieuwe, ontroerende en openhartige voorstelling ‘Fluitend door het leven’ blikt zij terug en kijkt zij vooruit, en neemt zij de toeschouwer mee door haar boeiende en indrukwekkende carrière.

Een carrière met een bijzondere verdieping. Op 13 februari 2014 verscheen haar eerste BOEK. ‘Hallo allemaal, m’n moeder die is kaal’ is een autobiografische roman, over een korte maar heftige periode in het leven van Berdien. Getroffen door borstkanker zoekt zij vol vertwijfeling naar een weg hoe daarmee om te gaan. Daarbij komen ook de gedachten aan haar enkele jaren daarvoor aan kanker gestorven vriendin Elisa naar boven. Berdien verwondert de lezer met de bijzondere manier waarop ze over dit beladen onderwerp schrijft. Ernst en verdriet, afgewisseld met humor en milde zelfspot maken het boek verrassend leesbaar. Een groot compliment krijgt Berdien als debuterend schrijfster waar De Telegraaf (1 februari 2014) haar ‘droogkomische observaties’ aan wijlen Simon Carmiggelt doet denken.